

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. marts 2021
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rebekka Bormann Thorn
Sagsnr.: 2021-0030-5606
Dok.: 1845506

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 657 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. februar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 657 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om et voldtægtsoffers tidligere eller nuværende depression, stress, angst eller lignende kan være relevant i forbindelse med forsvarets bevisførelse i en voldtægtssag i retten, og på hvilken måde, herunder bedes ministeren redegøre for de persondatarelige regler i forbindelse med at spørge ind til sådanne forhold i retten?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Der er som udgangspunkt fri bevisførelse i dansk strafferetspleje. Såfremt beviser vurderes at være relevante for straffesagen, kan de som udgangspunkt føres. Der findes dog visse begrænsninger i den frie bevisførelse.

Det følger bl.a. af retsplejelovens § 185, stk. 1, 1. pkt., at bevisførelse om et vidnes almindelige troværdighed kun må finde sted på den måde og i den udstrækning, som retten bestemmer.

Rigsadvokaten skal således bemærke, at det vil bero på en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, om der kan føres bevis om et vidnes troværdighed, herunder fremlægges oplysninger om et vidnes tidligere eller nuværende depression, stress, angst eller lignende.

Som eksempel kan Rigsadvokaten henvise til Vestre Landsrets kendelse af 2. september 2011, som gengivet i Tidsskrift for Kriminalret side 1009/1 i 2011, hvor landsretten ikke tog forsvarens anmodning om at fremlægge udskrift fra borderlineforeningens hjemmeside eller fremlæggelse af udtalelser fra læge/psykolog om forurettedes konkrete diagnose til følge. Sagen angik forsøg på voldtægt, og forurettede havde selv forklaret, at hun havde diagnosen borderline. Ud over forurettedes forklaring var der afgivet forklaring af et vidne, og der var dokumenteret tekniske fund. Forsvareren anførte, at det var væsentligt at få klarlagt, hvilken betydning forurettedes borderline-diagnose kunne have ved vurderingen af forurettedes forklaring. Landsretten fremhævede, at der ikke, efter det af forsvareren anførte, var grundlag for at antage, at det havde reel betydning for vurderingen af troværdigheden af forurettedes forklaring.

Rigsadvokaten skal i øvrigt mere generelt bemærke, at de databeskyttelsesretlige regler som udgangspunkt gælder for al behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikkeautomatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. I det omfang reglerne finder anvendelse, vil de ikke være til hinder for bevisførelse, der vurderes at være relevant, og som derfor tillades efter de almindelige straffeprocessuelle regler.”